

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.350 van 13 maart 2014
in de zaak A. 211.660/XIV-35.478**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Herman De Ponthiere
 kantoor houdend te 8900 Ieper
 Veemarkt 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 februari 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 117.037 van 16 januari 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 februari 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Zoals in punt 3.3 van het bestreden arrest wordt gesteld, komt het
“aan de staatssecretaris binnen zijn discretionaire bevoegdheid dienaangaande toe om te
beoordelen of de aangevoerde elementen van integratie al dan niet volstaan”, is de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen “in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen” en tonen de verzoekers “met hun betoog, waarmee zij louter aangeven het niet eens te zijn met de bestreden beslissing, (...) op generlei wijze aan dat de bestreden beslissing in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op een kennelijk onredelijke wijze genomen is of niet gestoeld is op een correcte feitenvinding”. In tegenstelling tot wat de verzoekers aanvoeren, voldoet het bestreden arrest wel degelijk aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. In de mate dat de verzoekers met hun enige middel een nieuwe beoordeling van de gegrondheid van hun aanvraag beogen, raakt hun uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertien maart tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams